

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 16C/353/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614209618
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:1614209618.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 824 96, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava 811 04, IČO: 47 233 516, proti žalovaným: 1) D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX E., a 2) A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX E., v konaní o zaplatenie sumy vo výške 40,03 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.
Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Malacky dňa 27.08.2014, sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by žalovaným uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 40,03 € s príslušenstvom. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaná s ním uzavrela zmluvu o úvere, z ktorej si neplnili svoje povinnosti riadne a včas, a preto im vznikol dlh vo výške žalovanej sumy.

Žalovaný v rade 1 sa k žalobe žalobcu vyjadril tak, že si nie je vedomý svojho dlhu voči žalobcovi, avšak nepopiera ho a v prípade jeho existencie je ochotný mu ho zaplatiť.

Podľa § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000,00 €, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom na to, že predmetom konania je zaplatenie sumy vo výške 40,03 €, ide o drobný spor, súd v ňom nenariadil pojednávanie a vo veci rozhodol rozsudkom, verejne vyhláseným dňa 18.05.2016.

Súd vykonal dokazovanie žalobou zo dňa 09.12.2013, zmluvou o úvere zo dňa 02.04.2007, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, výpisom z úverového účtu žalovaných, ďalšími listinami, založenými v spise, a vyjadreniami účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaní ako dlžníci dňa 02.04.2007 uzavreli so žalobcom ako veriteľom zmluvu o úvere č. 8000064563, na základe ktorej im žalobca poskytol spotrebiteľský úver vo výške 22 014,00 Sk, ktorý sa zaviazali vrátiť mu 36 mesačnými splátkami vo výške po 1 223,00 Sk, splatnými 22. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 22.05.2007 a poslednej splátky dňa 22.04.2010.

Medzi žalovanými ako dlžníkmi a žalobcom ako veriteľom došlo v priebehu splácania poskytnutého úveru k dohode o odklade splátok č. 31-33 tohto úveru, pričom žalovaní sa zaviazali zaplatiť žalobcovi tieto splátky ako splátky č. 37-39 so splatnosťou dňa 22.05.2010, 22.06.2010 a 22.07.2010.

Žalovaní si svoje povinnosti, vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere, riadne a včas neplnili a žalobcovi nezaplatili časť splátky č. 39 vo výške žalovanej sumy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd teda mal preukázať, že žalovaní uzavreli so žalobcom zmluvu o úvere, z ktorej si neplnili svoje povinnosti riadne a včas, a preto im vznikol dlh vo výške žalovanej sumy.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) orgán, rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Zákon o ochrane spotrebiteľa bol doplnený o ust. § 5b s účinnosťou od 01.05.2014, a to ust. čl. VIII bod 12 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa prechodných ustanovení k úpravám, účinným od 01.05.2014, zákona o ochrane spotrebiteľa, teda podľa § 29b zákona o ochrane spotrebiteľa ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy, vzniknuté pred 01.05.2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 01.05.2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30.04.2014.

Prechodné ustanovenia k úpravám, účinným od 01.05.2014, zákona o ochrane spotrebiteľa neupravujú postup súdu pri použití jeho ust. § 5b. Táto skutočnosť je dôvodom, prečo súd musí použiť toto ustanovenie odo dňa jeho účinnosti, teda odo dňa 01.05.2014, na všetky právne vzťahy bez ohľadu na to, kedy tieto vzťahy a nároky z nich vznikli, a vo všetkých konaniach bez ohľadu na to, kedy začali. Predmetné ustanovenie je ustanovením procesným, ktoré upravuje postup súdu. Pre procesné ustanovenia neplatí zásada zákazu spätného pôsobenia právnych noriem, naopak súd sa pri svojej činnosti riadi práve účinnými procesnými ustanoveniami. Prechodné ustanovenia ustanovujú výnimku z tohto pravidla. Ak teda prechodné ustanovenia k procesnému ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie sú, znamená to, že súd je povinný použiť toto ustanovenie hneď, ako sa stane účinným. Nie je preto rozhodujúce, kedy sa konanie začalo, súd musí ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa použiť.

Vzhľadom na to, že predmetom konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v zmysle ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa ďalej skúmal, či nárok žalobcu, uplatnený v jeho žalobe nie je premlčaný, a dospel k záveru, že tento premlčaný je, a to v celom rozsahu.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 52 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Vzhľadom na to, že použitie ustanovení o premlčaní, obsiahnutých v Občianskom zákonníku, je na prospech žalovaných ako zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, súd ich použil napriek tomu, že ide o zmluvu, ktorá sa spravuje Obchodným zákonníkom.

Rovnaký právny názor vyslovil napríklad Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku zo dňa 23.02.2015, č. k. 11Co/583/2014-94. Aplikáciu Občianskeho zákonníka v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila aj ďalšia rozhodovacia prax súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011, sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.06.2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013).

Uvedené potvrdzuje aj novela ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení

niektorých zákonov, ktorá definitívne normatívne vyriešila otázku, či na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude aplikovaný vždy, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby spotrebiteľská zmluva bola upravená Obchodným zákonníkom. Hoci táto novela je účinná až od 01.04.2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.02.2015, č. k. 11Co/583/2014-94).

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Žalovaná suma sa stala splatnou dňa 22.07.2010. Žalovaná suma totiž predstavuje nezaplatenú časť splátky č. 39 poskytnutého úveru, pričom medzi žalobcom a žalovanými došlo k dohode o jej splatnosti k tomuto dátumu. Žalobca vo svojej žalobe síce tvrdí, že žalovaná suma sa stala splatnou až dňa 15.03.2012, avšak toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalobca splatnosť žalovanej sumy k tomuto dátumu odôvodňuje tým, že k tomuto dátumu vyhlásil predčasnú splatnosť poskytnutého úveru. Avšak vzhľadom na to, že nezaplatená časť splátky č. 39 tohto úveru sa stala splatnou už dňa 22.07.2010, žalobca nemohol vyhlásiť jej predčasnú splatnosť k neskoršiemu dátumu - k 15.03.2012. Ak aj žalobca vykonal úkon, smerujúci k vyhláseniu predčasnej splatnosti poskytnutého úveru, takýto úkon nemôže mať vplyv na splatnosť už splatných nárokov, v tomto prípade takýto úkon nemá vplyv žiadny, nakoľko žalobca nemal voči žalovaným žiadne nároky, ktorých predčasnú splatnosť by mohol vyhlásiť. Dňa 23.07.2010 teda začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 23.07.2013.

Vzhľadom na to, že žaloba žalobcu došla súdu dňa 27.08.2014, teda po uplynutí premlčacej doby, nárok na zaplatenie žalovanej sumy je premlčaný, súd ho preto žalobcovi nemohol priznať a jeho žalobu v celom rozsahu zamietol. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že podľa tvrdenia žalobcu bola žaloba podaná dňa 10.12.2013. Žalobca tento dátum podania žaloby nepreukázal, z prezenčnej pečiatky podateľne Okresného súdu Malacky nevyplýva a aj v prípade, že by žalobca svoju žalobu v tento deň na súd podal, jeho nárok by bol premlčaný a súd by musel jeho žalobu zamietnuť.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vzhľadom na to, že vo veci mali úspech žalovaní, súd by im mal priznať náhradu trov konania proti žalobcovi. Keďže však súd rozhoduje o trovách konania len na návrh a žalovaní si ich náhradu neuplatnili, súd im ju nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).